

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ / ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σύνθεση Κακουργιοδικείου: Ν. Γιαπανάς, Π.Ε.Δ.

Ν. Ταλαρίδου - Κοντοπούλου, Ε.Δ.

Λ.Α. Παντελή, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 5021/19

Δημοκρατία

ν.



Κατηγορούμενος

23 Αυγούστου, 2019

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κ. Θ. Παπανικολάου

Για τον κατηγορούμενο : κ. Γ. Πολυχρόνης

Κατηγορούμενος παρών

ΠΟΙΝΗ

Ο κατηγορούμενος παραδέχθηκε ενοχή στις κατηγορίες 10 μέχρι και 16, ενώ οι λοιπές κατηγορίες, 1 μέχρι και 9, ανεστάλησαν. Οι κατηγορίες που παραδέχθηκε αναφέρουν τα ακόλουθα:

Αρ. Κατηγορίας 10

Προμήθεια ναρκωτικών ουσιών τάξεως Α από άλλο πρόσωπο κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(2), 30 και 31 Πρώτος Πίνακας Μέρος 1 και Τρίτος

Πίνακας του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα.

Λεπτομέρειες Αδικήματος

Ο κατηγορούμενος στις 20.04.2019 στην Επαρχία Λάρνακας προμηθεύτηκε από άλλο άγνωστο πρόσωπο ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Α ήτοι 99,8 γραμμάρια κοκαΐνης χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.

Αρ. Κατηγορίας 11

Προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β από άλλο πρόσωπο, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(2), 30, 31 και Μέρους ΙΙ του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα.

Λεπτομέρειες Αδικήματος

Ο κατηγορούμενος στις 20.04.2019 στην Επαρχία Λάρνακας προμηθεύτηκε από άγνωστο πρόσωπο ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β, δηλαδή 453,83 γραμμάρια κάνναβης χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.

Αρ. κατηγορίας 12

Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1)(2), 30, 31 και Μέρους Ι του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα.

Λεπτομέρειες Αδικήματος

Ο κατηγορούμενος μεταξύ των ημερομηνιών 20-24.04.2019 συμπεριλαμβανομένων στην Επαρχία Λάρνακας είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Α ήτοι 99,8 γραμμάρια κοκαΐνης χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.

Αρ. κατηγορίας 13

Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(1), 6(2), 30, 31 και του Μέρους ΙΙ του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα.

Λεπτομέρειες Αδικήματος

Ο κατηγορούμενος μεταξύ των ημερομηνιών 20-24/04/2019 συμπεριλαμβανομένων στην Επαρχία Λάρνακας είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β ήτοι 453,83 γραμμάρια κάνναβης χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.

Αρ. κατηγορίας 14

Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α με σκοπό την προμήθεια του σε άλλα πρόσωπα, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6(3), 5(1), 30Α, 31 και Μέρους Ι του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα.

Λεπτομέρειες Αδικήματος

Ο κατηγορούμενος κατά τον ίδιο τόπο και χρόνο που αναφέρονται στην δωδέκατη κατηγορία είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Α δηλαδή 99,8 γραμμάρια κοκαΐνης με σκοπό να τα προμηθεύσει σε άλλα πρόσωπα χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.

Αρ. κατηγορίας 15

Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 5(1), 6(3), 30, 30Α, 31 Μέρους ΙΙ του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα.

Λεπτομέρειες Αδικήματος

Ο κατηγορούμενος κατά τον ίδιο τόπο και χρόνο που αναφέρονται στην 12η κατηγορία είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β, δηλαδή 453,83 γραμμάρια κάνναβης με σκοπό να τα προμηθεύσει σε άλλα πρόσωπα χωρίς άδεια από τον Υπουργό Υγείας.

Αρ. κατηγορίας 16

Προμήθεια ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β σε άλλο πρόσωπο, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 5(1)(β), 5(2), 30, 31 και του Μέρους ΙΙ του Πρώτου Πίνακα και του Τρίτου Πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 όπως τροποποιήθηκε μέχρι σήμερα.

Λεπτομέρειες Αδικήματος

Ο κατηγορούμενος στις 22.04.2019 στην Επαρχία Λάρνακας προμήθευσε σε κάποιο άγνωστο πρόσωπο ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β' ήτοι 84 γραμμάρια κάνναβης χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.

Τα γεγονότα που συνθέτουν τη διάπραξη των αδικημάτων εξετάθησαν προφορικά από το συνήγορο κατηγορούσας αρχής και έχουν ως εξής:

Στις 23.04.2019 λήφθηκε πληροφορία από την ΥΚΑΝ ότι ο κατηγορούμενος είχε στην κατοχή του μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών ουσιών, την οποίαν θα προμήθευε σε διάφορα πρόσωπα στη Λάρνακα. Προς τούτο εκδόθηκε ένταλμα έρευνας της οικίας του. Περί ώρα 22:45 εντοπίστηκε ο κατηγορούμενος να οδηγεί συγκεκριμένο όχημα και να σταθμεύει στον χώρο της πολυκατοικίας όπου διαμένει. Όταν ο κατηγορούμενος στάθμευσε το όχημα εξήλθε από αυτό, μετέβηκε πεζός κάτω από το μπαλκόνι του διαμερίσματος του, όπου εκεί η μητέρα του, του έριξε μία δέσμη κλειδιών. Ο κατηγορούμενος έπιασε τα κλειδιά, εισήλθε στην πολυκατοικία και εξήλθε μετά από πάροδο 20 περίπου λεπτών και

επιβιβάστηκε στο ίδιο όχημα. Έγινε προσπάθεια ανακοπής του οχήματος αλλά όταν αντιλήφθηκε την παρουσία της Αστυνομίας προσπάθησε να διαφύγει με αποτέλεσμα να συγκρουστεί με ένα υπηρεσιακό όχημα. Κατά την έρευνα που ακολούθησε στον κατηγορούμενο εντοπίστηκε στην κατοχή του ένα σακουλάκι το οποίο κατόπιν επιστημονικής εξέτασης και ζύγισης, διεπιστώθη ότι περιείχε 0,88 του γραμμαρίου κάνναβης. Όταν του επιστήθηκε η προσοχή στον νόμο απάντησε "εν χόρτο, εν δικό μου". Ο κατηγορούμενος συνελήφθη και σε συνέχεια της σωματικής έρευνας εντοπίστηκαν στην κατοχή του δύο κινητά τηλέφωνα, δέσμη με κλειδιά, καθώς και ένα κλειδί που ήταν μόνο του σε μπρελόκ. Κατά τη διάρκεια της έρευνας εντοπίστηκε σε ντουλαπάκι που βρίσκεται κάτω από το ραδιόφωνο χρηματικό ποσό €365, "εν δικά μου λεφτά" απάντησε. Στη συνέχεια ακολούθησε έρευνα στο διαμέρισμα όπου διέμενε και δεν εντοπίστηκε οτιδήποτε παράνομο. Σε συνέχεια της έρευνας που έκανε η Αστυνομία στην ίδια πολυκατοικία, διαπιστώθηκε ότι συγκεκριμένο διαμέρισμα, το διαμέρισμα 107, δεν ήταν κατοικημένο και χρησιμοποιείτο από τον κατηγορούμενο. Κατά τον έλεγχο των κλειδιών του μπρελόκ που είχε κατάσχει η Αστυνομία λίγο προηγουμένως και είχε εντοπιστεί στην κατοχή του κατηγορούμενου, διαπιστώθηκε ότι το συγκεκριμένο κλειδί άνοιγε το διαμέρισμα 107. Όταν ο κατηγορούμενος πληροφορήθηκε ότι για το συγκεκριμένο γεγονός θα ακολουθήσει έρευνα, απάντησε "έχω μέσα μισό κιλό χόρτο και 100 γραμμάρια κοκαΐνη, πάμε να σας τα δώκω". Εξασφαλίστηκε ένταλμα έρευνας και στη συνέχεια έγινε έρευνα δυνάμει του δικαστικού εντάλματος στην παρουσία του κατηγορούμενου και μέσα σε πλαστικό κλουβί σκύλου εντοπίστηκαν και κατασχέθηκαν τα ακόλουθα: 14 νάιλον συσκευασίες εντός των οποίων υπήρχε πράσινη ξηρή φυτική ύλη κάνναβης οι οποίες είχαν περί τα 26,30 μέχρι 26,61 γραμμάρια κάνναβης το κάθε ένα. Ένα νάιλον σακούλι που περιείχε μία νάιλον συσκευασία εντός του οποίου υπήρχε άσπρη σκόνη κοκαΐνης, κατόπιν εξέτασης είχε διαπιστωθεί ότι ήταν βάρους 99,43 γραμμαρίων, ένα τεμάχιο μαύρο νάιλον σακούλι που έφερε άσπρη σκόνη κοκαΐνης βάρους 0,37 γραμμαρίων, μία ζυγαριά ακριβείας που υπήρχαν ίχνη άσπρης σκόνης κοκαΐνης, ένα νυστέρι χρώματος

πρασίνου που υπήρχαν επ' αυτού ίχνη άσπρης σκόνης κοκαΐνης, ένα μεταλλικό κουταλάκι πάνω στο οποίο υπήρχαν ίχνη άσπρης σκόνης κοκαΐνης, ένα γυάλινο πιατάκι πάνω στο οποίο υπήρχαν ίχνη άσπρης σκόνης κοκαΐνης, ένα διαφανές πλαστικό ποτήρι πάνω στο οποίο υπήρχαν ίχνη άσπρης σκόνης κοκαΐνης, ένα γάντι χρώματος κίτρινου, ένα πλαστικό δοχείο χρώματος άσπρου με επιγραφή "αφρόζα", ένα καφέ νάιλον σακούλι σκυβάλων πάνω στο οποίο υπήρχαν τεμάχια από χαρτομάντιλα όπου στη συνέχεια ανιχνεύτηκαν ίχνη THC, ένα πράσινο νάιλον σακούλι σκυβάλων και ένα μαύρο νάιλον σακούλι σκυβάλων μαζί με μίαν ταξιδιωτική βαλίτσα, όπου στη βαλίτσα ανιχνεύτηκαν ίχνη THC. Όταν του υποδείχθηκαν όλα, απάντησε 'είναι όλα δικά μου, το χόρτο και την κόκα, εγώ την έβαλα δαμέ με τη ζυαρκά για να τα σάζω εύκολα, τούτα εν τα νάιλα που ήταν μέσα το πράμα'. Ο κατηγορούμενος ακολούθως προέβηκε σε ανακριτική κατάθεση όπου μεταξύ άλλων παραδέχτηκε ότι δύο εβδομάδες προηγουμένως τον είχε προσεγγίσει συγκεκριμένο πρόσωπο το οποίο αρνήθηκε να κατονομάσει και του είχε κάνει πρόταση να του δίνει κάνναβη και κοκαΐνη για να τα αποθηκεύει και όταν τα ναρκωτικά θα πωλούνταν θα λάμβανε χρηματική αμοιβή. Το Σάββατο 20.04.2019, ο κατηγορούμενος είχε παραλάβει κατόπιν οδηγιών του προσώπου αυτού, από συγκεκριμένο σημείο της περιοχής Κελιών, το οποίο στη συνέχεια ο κατηγορούμενος υπέδειξε στην Αστυνομία, μισό κιλό κάνναβη και 100 γραμμάρια κοκαΐνη και τα μετέφερε στο διαμέρισμα 107 όπου είχαν ανευρεθεί. Την κάνναβη την είχε διαχωρίσει ο ίδιος σε 17 νάιλον συσκευασίες, μέρος τούτων ήταν αυτές που εντοπίστηκαν, βάρους 26 γραμμαρίων. Από την ποσότητα της κάνναβης που είχε παραλάβει στις 22.04.2019 είχε παραδώσει, ως ανέφερε, την ποσότητα που αναφέρεται στην τελευταία κατηγορία. Δηλαδή η ποσότητα αυτή προστέθηκε λόγω της παραδοχής του ιδίου. Έδωσε και δεύτερη κατάθεση ο κατηγορούμενος στην οποία επεξήγησε διάφορα θέματα, ανέφερε ότι φοβάται το άτομο που τον είχε στρατολογήσει σε αυτήν την επιχείρηση και γι' αυτό δεν τον κατονομάζει και υπέδειξε το σημείο όπου ο ίδιος είχε βάλει κάτω από συγκεκριμένο στύλο την ποσότητα, ήταν στο ίδιο σημείο που είχε παραλάβει τα ναρκωτικά. Τέλος, ζητήθηκε η κατάσχεση όλων των Τεκμηρίων εκτός του

χρηματικού ποσού το οποίο, ως λέχθηκε, δεν αφορά τα αδικήματα αλλά μισθούς του κατηγορούμενου. Ακόμη ζητήθηκε η επιστροφή και των δύο τηλεφώνων που βρέθηκαν στην κατοχή του κατηγορούμενου. Ο κατηγορούμενος είναι λευκού ποινικού μητρώου.

Από την άλλη πλευρά ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορούμενου προέβη σε επιμελή ανάδειξη όλων των μετριαστικών τούτου περιστάσεων. Εν πρώτοις σκιαγράφησε την οικογενειακή του κατάσταση και περιέγραψε τα άλλα μέλη της συγκροτημένης κατά τα άλλα οικογένειας του. Ο πατέρας του είναι ηλικίας 61 ετών, συνταξιούχος από την αστυνομία στην οποία υπηρέτησε για 30 χρόνια και έφθασε μέχρι το βαθμό του λοχία. Η μητέρα του, επίσης 61 ετών, αδυνατεί να εργαστεί καθ' ότι πάσχει από οστεοειδή αρθρίτιδα και αρτηριακή υπέρταση. Η αδελφή του, ηλικίας 25 ετών, είναι απόφοιτος νομικής σχολής και εργάζεται ως ασκούμενη δικηγόρος. Είναι αρραβωνιασμένη και σκοπεύει να παντρευτεί το 2020. Ο κατηγορούμενος, ανέφερε ο συνήγορος, είναι 21 ετών, απόφοιτος τεχνικής σχολής και λευκού ποινικού μητρώου. Είναι πολύ καλός χαρακτήρας και υπήρξε πρόσκοπος και ποδοσφαιριστής. Διατηρεί σοβαρή σχέση με συνομήλικη του και μετά την αποφυλάκισή του σκοπεύουν να αρραβωνιαστούν. Αποπεράτωσε τη στρατιωτική του θητεία το 2017 και ακολούθως εργάστηκε σε γαλακτοκομείο για 2 περίπου έτη. Απελύθη από την εργασία του λίγο πριν τη διάπραξη του αδικήματος.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε ο συνήγορος στο νεαρό της ηλικίας του κατηγορούμενου. Όπως ανέφερε ο 21χρονος κατηγορούμενος ανέβαλλε επ' αόριστο το θέμα σπουδών του, παρά την πίεση που του ασκούσαν οι γονείς του. Δοθέντος ότι εκκρεμεί πρόθεση σπουδών, ο συνήγορος κάλεσε το δικαστήριο κατά την επιβολή ποινής να λάβει υπόψιν του τις πρόνοιες του περί Αποκαταστάσεως Καταδικασθέντων Νόμου, Ν.70/1981, και δη το χρονικό διάστημα που εκεί προβλέπεται δια αποκατάσταση καταδικασθέντος. Όπως το έθεσε, αργά ή γρήγορα η ποινή θα εκτιθεί, εν τούτοις θα εκκρεμεί η

αποκατάσταση του νεαρού κατηγορούμενου, γεγονός που θα επηρεάζει τόσο το θέμα των σπουδών του όσο και της επαγγελματικής του αποκατάστασης. Λόγω τούτου και πάντα υπό το φως του νεαρού της ηλικίας του κατηγορούμενου, ο συνήγορος κάλεσε το δικαστήριο να δώσει στον κατηγορούμενο την ευχέρεια αποκατάστασης εντός ευλόγου και δικαίου διαστήματος, ώστε να μην υποστεί και δεύτερη τιμωρία. Προς υποστήριξη τούτης της θέσης ο συνήγορος επικαλέστηκε αριθμό αποφάσεων που θέλουν, σύμφωνα με τον συνήγορο, οι νεαροί να τυγχάνουν διαφορετικής αντιμετώπισης από τα δικαστήρια. Τούτες είναι οι εξής: *Charalambos Tryfona alias Aloupos v. The Republic* (1961) CLR 246, *Nicos Demetriou Meytanis v. The Police* (1966) 2 CLR 84, *Andreas Louca Michael v. Police* (1968) 2 CLR 133, *Michalakis A. Xirishis v. The Republic* (1969) 2 CLR 125, *Menelaou v. Republic* (1971) 2 CLR 146, *Ioannou v. Police* (1986) 2 CLR 149 και *Iliev v. Δημοκρατίας Π.Ε.* 218/16, 18/1/2018.

Περιπλέον ο συνήγορος του κατηγορούμενου εστίασε την προσοχή του και στα γεγονότα διάπραξης του αδικήματος. Όπως ανέφερε τα τελευταία δύο χρόνια ο κατηγορούμενος ήταν περιστασιακός χρήστης κάνναβης. Τον τελευταίο μήνα απελύθη από την εργασία του και συντηρείτο από την οικογένειά του. Αυτό τον έκανε να νιώθει άσχημα και ήταν τούτος ο λόγος που αποδέχθηκε πρόταση τρίτου προσώπου να κάνει τον αποθηκάριο των ναρκωτικών με αντάλλαγμα το ποσό των €2.000 όταν θα πωλούνταν τα ναρκωτικά. Ο συνήγορος εισηγήθηκε ότι ο κατηγορούμενος δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί ως έμπορος ναρκωτικών και πως ο ρόλος του ήταν περιορισμένος σε αυτόν του αποθηκάριου της επίδικης ποσότητας για ασφαλή φύλαξη των ναρκωτικών και επιστροφή τους στο πρόσωπο που τον προμήθευσε με αυτά. Επικαλέστηκε την υπόθεση *R v. Maginnis* (1987) 1 All E.R. 907 καθώς και την υπόθεση του Κακουργιοδικείου Λευκωσίας *Δημοκρατία v. Νίκου Ιωάννου*, αρ. υπ. 36943/12, ημερομηνίας 12.6.2018, ώστε να υποστηρίξει ότι για σκοπούς επιβολής ποινής η υπό κρίση υπόθεση πρέπει να αντιμετωπιστεί ως περίπτωση που αφορά το αδίκημα της απλής κατοχής.

Περαιτέρω, ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος δεν ήταν ο ιθύνων νους, δεν ενήργησε αυτόβουλα και δεν σχεδίασε τη διάπραξη των αδικημάτων. Επανέλαβε ότι η συμμετοχή του ήταν περιορισμένη και αιτιολόγησε την εμπλοκή του στο νεαρό της ηλικίας του σε συνδυασμό με την περιστασιακή χρήση. Αυτή η περιστασιακή χρήση έδωσε δικαίωμα προσέγγισής του, που σε συνδυασμό με το ότι τη δεδομένη στιγμή ήταν ευάλωτος, επέτρεψε την εμπλοκή του, με δευτερεύοντα όμως ρόλο.

Ανέδειξε ο συνήγορος την άμεση παραδοχή του κατηγορούμενου ως ένδειξη έμπρακτης και ουσιαστικής μεταμέλειας. Έτι δε περισσότερο το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος συνεργάστηκε με την αστυνομία και παραδέχτηκε ποσότητα μεγαλύτερη απ' εκείνη που εντοπίστηκε από την αστυνομία (κατηγορία 16), καταδεικνύει, σύμφωνα με το συνήγορο, τη μεταμέλεια του κατηγορούμενου.

Εις επίμετρον, ο συνήγορος ανέφερε ότι η μεταμέλεια του κατηγορούμενου επιμαρτυρείται και από το γεγονός ότι καθ' ον χρόνο βρίσκετο στις κεντρικές φυλακές υπέβαλε αίτηση για να ενταχθεί σε πρόγραμμα απεξάρτησης, κίνηση που η νομολογία πιστώνει ως μετριαστικό παράγοντα στον κατηγορούμενο.

Εν κατακλείδι ήταν η θέση του συνηγόρου ότι στην περίπτωση του κατηγορούμενου δεν ισχύει οιονδήποτε επιβαρυντικό στοιχείο, ως αυτά ιεραρχούνται στο άρθρο 30(4)(α) του Ν. 29/77. Αντιθέτως, ανέφερε, ισχύουν όλοι οι ελαφρυντικοί παράγοντες που αναφέρονται στο άρθρο 30(4)(β) του νόμου.

Αναγνωρίζεται από τη νομολογία ότι αντικειμενικός δείκτης αποτίμησης της σοβαρότητας ενός αδικήματος είναι η ανώτατη στο νόμο προβλεπόμενη ποινή (βλ. *Yusef v. Δημοκρατίας*, Π.Ε. 46/14, ημερ. 18.2.2016). Στην προκείμενη περίπτωση ο κατηγορούμενος παραδέχθηκε ενοχή σε δύο κατηγορίες κατοχής

ναρκωτικών ουσιών με σκοπό την προμήθεια (κατηγορίες 14 και 15), αδίκημα που ασχέτως της τάξεως της ναρκωτικής ουσίας επισύρει την υπέρτατη προβλεπόμενη ποινή, δηλαδή δια βίου φυλάκιση. Αυτή είναι η ποινή και για το αδίκημα της 16^{ης} κατηγορίας, δηλαδή εκείνο της προμήθειας ναρκωτικής ουσίας. Ουδόλως αμελητέα είναι όμως η προβλεπόμενη ποινή και για τα αδικήματα των λοιπών κατηγοριών, δηλαδή κατοχής ναρκωτικής ουσίας (κατηγορίες 12 και 13) και προμήθειας τέτοιας από τρίτο πρόσωπο (κατηγορίες 10 και 11). Εν προκειμένω το αδίκημα των κατηγοριών 10 και 12, που η κατοχή αφορά ναρκωτική ουσία τάξεως Α, επισύρει ανώτατη ποινή φυλάκισης 12 έτη, ενώ το αδίκημα των κατηγοριών 11 και 13 που αφορά κατοχή ναρκωτικής ουσίας τάξεως Β, επισύρει ποινή φυλάκισης 8 έτη. Ως εκ των ανώτατων προβλεπόμενων ποινών, και δη της δια βίου φυλακίσεως, δεδομένη είναι η σοβαρότητα των αδικημάτων που ο κατηγορούμενος παραδέχθηκε ενοχή.

Πέραν όμως της ανώτατης ποινής η νομολογία αναγνωρίζει ότι και άλλες παράμετροι, υποκειμενικές και συνυφασμένες με τα ιδιαίτερα γεγονότα της κάθε υπόθεσης, επίσης συνεισφέρουν στη διεργασία εξεύρεσης της αρμόζουσας ποινής. Το είδος, η ποσότητα, ο σκοπός κατοχής των ναρκωτικών, καθώς και ο ρόλος του κατηγορούμενου κατά τη διάπραξη του αδικήματος, συναποτιμούνται και καθορίζουν το είδος και το ύψος της ποινής (βλ. *Soleimani v. Αστυνομίας* (2006) 2 ΑΑΔ 476, 478 και *Ναζίπ v. Αστυνομίας*, Π.Ε. 6/14, ημερ. 21.11.2014). Επί του προκειμένου σχετικά είναι και τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 30(4)(α)(β) του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, Ν. 29/77, όπου ρητά μνημονεύεται ότι τα εκεί αναφερόμενα συνεκτιμούνται και καθιστούν το αδίκημα είτε ιδιαίτερα σοβαρό είτε ολιγότερων σοβαρό.

Αρχίζοντας από το είδος των ναρκωτικών είναι αρκετό να υποδειχθεί ότι η κοκαΐνη που εντοπίστηκε στην κατοχή του κατηγορούμενου, είναι από τα σκληρά ναρκωτικά, εξου και ο νομοθέτης την κατηγοριοποίησε σε τάξεως Α. (*Kema v. Δημοκρατίας*, Π.Ε. 284/18, ημερ. 19.7.2019). Από την άλλη και η

κάνναβη δεν είναι αμελητέας σημασίας, έστω και αν αυτή κατατάσσεται σε τάξεως Β. Δεδομένο είναι λοιπόν ότι ο κατηγορούμενος είχε στην κατοχή του σκληρά ναρκωτικά, εν προκειμένω κοκαΐνη, διαπίστωση που επιβαρύνει τη θέση του.

Όπως έχει ήδη υποδειχθεί ο συνήγορος υπεράσπισης ανέφερε πως ο κατηγορούμενος δεν ήταν ο ιθύνων νους, δεν ενήργησε αυτόβουλα και δεν σχεδίασε τη διάπραξη των αδικημάτων. Σε αυτές τις θέσεις δεν υπήρξε αντίλογος και ως εκ τούτου τις υιοθετούμε και εκλαμβάνουμε ότι αποδίδουν τα πραγματικά γεγονότα. Πρόσθεσε όμως ο συνήγορος ότι ο ρόλος του κατηγορούμενου ήταν περιορισμένος σε αυτόν του αποθηκάριου με καθήκον ασφαλούς φύλαξης των ναρκωτικών και επιστροφής τούτων στον αρχικό προμηθευτή. Είναι σε αυτό το πλαίσιο που επικαλέστηκε την υπόθεση *R v. Maginnis*, πιο πάνω, καθώς και την απόφαση του Κακουργιοδικείου Λευκωσίας στην υπόθεση 36943/12, πιο πάνω, ώστε να μας καλέσει να τον αντιμετωπίσουμε ως απλό κάτοχο των ναρκωτικών και όχι έμπορο.

Με όλο το σεβασμό αλλά η θέση του ευπαιδευτού συνηγόρου δεν βρίσκει έρεισμα, τόσο πραγματικό όσο και νομικό. Εν πρώτοις ούτε η *Maginnis* αλλά ούτε και η υπόθεση 36943/12 θέσπισαν αρχή δικαίου ότι ο προμηθευόμενος ναρκωτική ουσία με σκοπό να την φυλάξει και να την επιστρέψει σε κατοπινό στάδιο στον προμηθευτή του, αντιμετωπίζεται, για σκοπούς επιβολής ποινής, ως πρόσωπο που έχει απλή κατοχή της ναρκωτικής ουσίας και όχι κατοχή με σκοπό την προμήθεια. Ακριβώς αντίθετη ήταν και η θέση του Κακουργιοδικείου Λευκωσίας στην υπόθεση 36943/12. Αναφέρθηκε εκεί ότι:

«Τούτου λεχθέντος δεν μπορεί από την άλλη να ειπωθεί ότι τέτοια περιστατικά δικαιολογούν την αντίκριση της κατηγορίας, για σκοπούς επιβολής ποινής, ως μιας περίπτωσης που αφορά το αδίκημα της απλής κατοχής».

Εδώ ο κατηγορούμενος παραδέχθηκε κατηγορίες που αφορούν προμήθεια (κατηγορία 16) και κατοχή με σκοπό την προμήθεια (κατηγορίες 14 και 15) και θα μπορούσε να λεχθεί ότι αυτό και μόνο δεν επιτρέπει στην εν λόγω εισήγηση να καρποφορήσει. Δεν είναι όμως μόνο η παραδοχή του εκείνη που απορρίπτει τις σχετικές αιτιάσεις της υπεράσπισης. Τα γεγονότα που εξετάστηκαν από την κατηγορούσα αρχή, αναδεικνύουν με γλαφυρότητα το ρόλο και τη συμμετοχή του κατηγορούμενου. Δεν επαναλαμβάνουμε το σύνολο των γεγονότων. Για ό,τι εδώ ενδιαφέρει μνημονεύουμε μόνο ότι τα ναρκωτικά εντοπίστηκαν σε ακατοίκητο διαμέρισμα στην πολυκατοικία που διαμένει και ως ο ίδιος παραδέχθηκε το χρησιμοποιούσε για αποθήκευση των ναρκωτικών. Εντός του διαμερίσματος εντοπίστηκαν 14 νάιλον συσκευασίες που κάθε μια έφερε κάνναβη ποσότητας 26, περίπου, γραμμαρίων. Ο κατηγορούμενος παραδέχθηκε ότι είναι ο ίδιος που διαχώρισε τις νάιλον συσκευασίες. Επίσης στο ίδιο διαμέρισμα εντοπίστηκε κοκαΐνη 99,43 γραμμαρίων, καθώς επίσης διάφορα αντικείμενα που έφεραν ίχνη κοκαΐνης. Μεταξύ άλλων ήταν, μια ζυγαριά ακριβείας, ένα νυστέρι, ένα μεταλλικό κουταλάκι, ένα γυάλινο πιατάκι και ένα πλαστικό ποτήρι. Σε όλα αυτά εντοπίστηκαν ίχνη κοκαΐνης. Η δε απάντηση του κατηγορούμενου ήταν *‘είναι όλα δικά μου, το χόρτο και την κόκα εγώ την έβαλα δαμέ με τη ζυαρκά για να τα σάζω εύκολα, τούτα εν τα νάιλα που ήταν μέσα το πράμα’*. Εν τέλει ο κατηγορούμενος υπέδειξε και το σημείο που τοποθέτησε τα ναρκωτικά, εν προκειμένω κάτω από πάσσαλο, που ήταν και το σημείο απ’ όπου τα παρέλαβε. Μάλιστα είχε ήδη προμηθεύσει μέρος των ναρκωτικών, δηλαδή αυτά που είναι αντικείμενο της κατηγορίας 16.

Αυτά είναι τα γεγονότα που είχαμε κατά νου όταν ενωρίτερα αναφέραμε ότι η θέση της υπεράσπισης περί απλού αποθηκάριου, δεν υποστηρίζεται από το πραγματικό πλαίσιο. Τα πιο πάνω φανερώνουν ενεργή δράση. Ο κατηγορούμενος ήταν που παρέλαβε και φύλαξε τα ναρκωτικά. Ακολούθως ετοίμασε τις δόσεις θανάτου, δηλαδή γέμισε τα σακουλάκια κατά πως έχουν βρεθεί, χρησιμοποιώντας τα εργαλεία που εντοπίστηκαν στο χώρο φύλαξης και στη

συνέχεια επέστρεψε τούτα στον προμηθευτή, έτοιμα για διοχέτευση στο ευρύ κοινό, αδιαφορώντας ότι συμμετείχε σε διασπορά θανάτου. Με όλο το σεβασμό στο επιχείρημα του ευπαιδευμένου συνηγόρου υπεράσπισης αλλά αυτά τα γεγονότα δεν αποκαλύπτουν περιορισμένο ρόλο και σίγουρα δεν ανταποκρίνονται σε αυτόν του απλού αποθηκάριου. Ο ρόλος του κατηγορούμενου ήταν ουσιώδης στη φύλαξη και διακίνηση των ναρκωτικών. Μπορεί να μην ήταν ο ιθύνων νους και να μην συνέλαβε ο ίδιος το έκνομο σχέδιο, όπως ο κος Πολυχρόνης υποστήριξε και το δεχόμαστε ανεπιφύλαχτα, εν τούτοις ήταν δραστήριο μέλος της ομάδας με σημαντικό ρόλο και με ενισχυμένη και διαρκή συμμετοχή εις αντιδιαστολή μεμονωμένου περιστατικού περιορισμένης σημασίας. Όπως ο ίδιος παραδέχθηκε κατείχε μεγαλύτερη ποσότητα κάνναβης, αλλά προμήθευσε μέρος τούτης, εξου και εντοπίστηκε μικρότερη ποσότητα. Αποκαλύπτεται έτσι διάρκεια συμμετοχής και όχι τυχαία και περιστασιακή εμπλοκή. Όπως λέχθηκε στη *Soleimani*, πιο πάνω, σε συλλογή γεγονότων ηπιότερη από την παρούσα υπόθεση: *‘η δράση του δεν διέφερε από τη δράση οποιουδήποτε προσώπου που ενεργεί ως έμπορος ναρκωτικών.’* Αυτή η δράση, η όλη συμμετοχή και ο ρόλος του, τον καθιστούν σημαντικό και αναγκαίο κρίκο στην αλυσίδα διασποράς του θανάτου, γιατί αυτό είναι τα ναρκωτικά και ιδιαίτερα τα σκληρά όπως η κοκαΐνη και σε μικρότερο βαθμό η κάνναβη και είναι αυτή τούτη η συμπεριφορά και έκταση της συμμετοχής του που θα κριθεί (βλ. *Φραγκίσκου ν. Δημοκρατίας*, Π.Ε. 222/14, ημερ. 25.11.2015 και *Hassan ν. Αστυνομίας* (2006) 2 ΑΑΔ 356).

Μείζων είναι και αυτή η ποσότητα ναρκωτικής ουσίας που στην προκείμενη περίπτωση ποικίλλει. Ο κατηγορούμενος δεν κατείχε μια μόνο ναρκωτική ουσία αλλά δύο διαφορετικά είδη, στοιχείο που αναδεικνύει υψηλό βαθμό ετοιμότητας για διείσδυση στο ευρύ κοινό. Κατείχε δυο διαφορετικά είδη, δηλαδή και σκληρά ναρκωτικά, όπως είναι η κοκαΐνη, αλλά και ολιγότερων σκληρά, όπως είναι η κάνναβη. Και τα δυο όμως είδη τα κατείχε σε σχετικά υψηλές ποσότητες και εν πάση περιπτώσει ποσότητες που δυνάμει του άρθρου 30Α του Ν.29/77 τεκμηριώνουν εμπορία. Η μεν κοκαΐνη ανήρχετο σε 100, περίπου γραμμάρια,

ουδόλως ευκαταφρόνητη ποσότητα τη στιγμή που ο νόμος θεωρεί ότι κατοχή 10 ή περισσότερων γραμμαρίων συνιστά εμπορία (βλ. *Saliba v. Γενικού Εισαγγελέα* (2000) 2 AAD 388). Η δε κάνναβη ανήρχετο σε 453,83 γραμμάρια, ενώ κατοχή 30 και πλέον γραμμαρίων τέτοιας ποσότητας καλύπτεται από μαχητό τεκμήριο εμπορίας. Μάλιστα ο κατηγορούμενος αυτοβούλως παραδέχθηκε ότι κατείχε ακόμη 84 γραμμάρια κάνναβης, δηλαδή συνολικά πέραν των 500 γραμμαρίων, τα οποία όμως 84 γραμμάρια πρόλαβε και τα προμήθευσε.

Τα πιο πάνω εναργώς αποκαλύπτουν ότι τα δύο διαφορετικά είδη ναρκωτικών ουσιών κατείχοντο σε μεγάλες ποσότητες και εν πάση περιπτώσει ποσότητες που προδίδουν εμπορία και αυτό είναι όντως που έπραξε ο κατηγορούμενος σε σχέση με τα 83 γραμμάρια κάνναβης, αντικείμενο της 16^{ης} κατηγορίας, που ομολόγησε ότι τα προμήθευσε σε τρίτο πρόσωπο.

Ολοκληρώνοντας με την αποτίμηση των γεγονότων που συνθέτουν τη διάπραξη των υπό κρίση αδικημάτων, καθίσταται αντιληπτό ότι η θέση της υπεράσπισης αναφορικά με το άρθρο 30(4)(α)(β) του σχετικού νόμου, είναι εν μέρει ορθή. Είναι ορθό ότι τα γεγονότα δεν αποκαλύπτουν οιονδήποτε από τους επιβαρυντικούς παράγοντες που αναφέρονται στην παράγραφο (α) του άρθρου 30(4) του Ν.29/77 και αυτό είναι στοιχείο που πιστώνεται μετριαστικά στον κατηγορούμενο, κατά πως προβλέπεται στο άρθρο 30(4)(β)(vii). Εν τούτοις η εκτίμηση της υπεράσπισης ότι ισχύει το σύνολο των μετριαστικών παραγόντων που αναφέρονται στην παράγραφο (β) του άρθρου 30 (4) του Ν. 29/77 δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Η προηγηθείσα ανάλυση καθιστά σαφές ότι ο κατηγορούμενος κατείχε σκληρά ναρκωτικά, όπως είναι η κοκαΐνη, και περιπλέον κατείχε σχετικά μεγάλη ποσότητα, αυτό θεωρούμε ότι ισχύει τόσο για την κάνναβη όσο και για την κοκαΐνη και σκοπός τούτης της κατοχής ήταν η εμπορία, όπως άλλωστε παραδέχθηκε και ο ίδιος (βλ. κατηγορίες 14 και 16). Υπό το φως αυτών των γεγονότων είναι φανερό ότι οι υποπαράγραφοι (iii) και (vi)

του άρθρου 30(4)(β) δεν ισχύουν στην περίπτωση του κατηγορούμενου και συνεπώς δεν δικαιούται του ευεργετήματος τούτων.

Βεβαίως η διεργασία ανάδειξης της αρμόζουσας ποινής δεν εξαντλείται στο αδίκημα και τα γεγονότα που συνθέτουν τη διάπραξη τούτου. Εύστοχη εν προκειμένω η τοποθέτηση του Lord Woolf στο σύγγραμμα που επικαλέστηκε ο κος Πολυχρόνης, *Mitigation: the role of personal factors in sentencing*, ότι: *'Personal mitigation can play a critical part in the sentencing process. We sentence not just the offence but the offender.'*

Η εξατομίκευση της ποινής συνιστά αναπόσπαστο μέρος του ποινικού δικαίου. Το δικαστήριο οφείλει να σταθμίσει τις προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις του παραβάτη, ώστε η ποινή να αρμόζει όχι μόνο στο αδίκημα αλλά και στο πρόσωπο τούτου (βλ. *Θεολόγου ν Αστυνομίας, Π.Ε. 87/2014, ημερ. 30.10.14*). Άλλωστε κατά το αξίωμα· ουδεμία ποινή είναι κατάλληλη πλην της αρμόζουσας (*nil satis nisi optimum*). Και με αυτό νοείται αρμόζουσα όχι μόνο στο αδίκημα και τα γεγονότα διάπραξής του, αλλά και στο πρόσωπο του αδικοπραγούντα. Αυτό δεν ακυρώνει όμως εκείνο που πολλάκις έχει ειπωθεί, δηλαδή ότι η εξατομίκευση δεν οδηγεί σε εξουδετέρωση των αναγκών που εξυπηρετεί η επιβολή ποινής (βλ. *Γενικός Εισαγγελέας ν. Χρυσάνθου, Π.Ε.137/15, ημερ. 28.6.2016*), χωρίς όμως να παραγνωρίζεται ότι ακόμη και σε υποθέσεις ναρκωτικών η εξατομίκευση δεν ατονεί και η νομολογία που θέλει τις προσωπικές συνθήκες κατηγορούμενου σε αδικήματα αυτής της φύσης να έχουν πολύ περιορισμένο ρόλο στην επιμέτρηση της ποινής, δεν είναι άκαμπτη (βλ. *Γιαννακάκη ν. Αστυνομίας, Π.Ε.177/15, ημερ. 21.4.2016*).

Στην προκείμενη περίπτωση λάβαμε υπόψη μας καθετί που αναφέρθηκε σε σχέση με την οικογενειακή κατάσταση του κατηγορούμενου που τον θέλει να είναι μέλος μιας καθ' όλα συγκροτημένης οικογένειας, καθώς και ό,τι άλλο αναφέρεται στην έκθεση του γραφείου ευμερίας. Σημειώνουμε ότι λίγο διάστημα

πριν τη σύλληψή του εργαζόταν και ήταν εποικοδομητικό μέλος της κοινωνίας. Μάλιστα στην εταιρεία αυτή εργαζόταν για δυο έτη, δηλαδή από τότε που ολοκλήρωσε τη στρατιωτική του θητεία. Η δε αποχώρησή του από την εν λόγω εργασία οφείλεται στο ότι απελύθη.

Παρεμβάλουμε εδώ ότι ο κος Πολυχρόνης υποστήριξε πως αυτή η απόλυση και το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος συντηρείτο από τους γονείς του, είναι μεταξύ των λόγων που τον κατέστησαν ευάλωτο και αποδέχτηκε την πρόταση τρίτου προσώπου να φυλάττει τα ναρκωτικά με αντάλλαγμα το ποσό των €2.000 όταν αυτά θα πωλούνταν. Η σχετική θέση δεν διαφοροποιεί και ούτε μειώνει τη σοβαρότητα της πράξης του ή το αδικαιολόγητο τέτοιας ενέργειας. Σε υποθέσεις ναρκωτικών οι οικονομικές κακουχίες δεν συνιστούν μετριαστικό παράγοντα. Όπως υποδείχθηκε στην υπόθεση *Jonanovic v. Αστυνομίας (2005) 2 AAD 635, 638* «... είναι απαράδεκτο να ενσπείρεται ο θάνατος κατ' επίκληση οικονομικών προβλημάτων». Συνεπώς τα οικονομικά προβλήματα του κατηγορούμενου δεν δικαιολογούν συμμετοχή σε διασπορά ναρκωτικών.

Θετικά αποτιμούμε και το λευκό ποινικό μητρώο του κατηγορούμενου, στοιχείο που αποκαλύπτει το χαρακτήρα του και επιβεβαιώνει, έστω εμμέσως, τις αναφορές του συνηγόρου του περί καλού χαρακτήρα, πρώην προσκόπου και ποδοσφαιριστή.

Ιδιαίτερη βαρύτητα αποδίδουμε στο νεαρό της ηλικίας του κατηγορούμενου. Εν τούτοις εξ αρχής σημειώνουμε ότι δεν συμμεριζόμαστε το σύνολο των σχετικών θέσεων του συνηγόρου υπεράσπισης. Και εξηγούμε τα αποσπάσματα που επικαλέστηκε ο κος Πολυχρόνης από τις υποθέσεις, *Aloupos* και *Xirishis*, πιο πάνω, ήταν μειωηφούσες θέσεις και συνεπώς δεν απηχούν τη νομολογιακή αντίκριση του πράγματος. Από την άλλη ορθά η υπεράσπιση επικαλείται την υπόθεση *Ioannou*, πιο πάνω, όπου αναφέρθηκε ότι:

«He drew our attention to the sentencing principles emerging on a review of our caselaw establishing that imprisonment in the case of young offenders is a measure of last resort and that in the case of young offenders in particular the likelihood of reform of the offender should be a very prominent consideration. This is a correct analysis of the sentencing principles relevant to young offenders so well established to need no support by reference to decided cases.»

Παραλείπει όμως να αναφέρει εκείνο που πιο κάτω προστίθεται, ότι:

«The emphasis laid on deterrence by the learned trial Judge was misplaced for in the case of young offenders it must be balanced by the strong interest of society in the reform of the accused. In cases of young offenders the element of deterrence can only be allowed to be decisive if the offence is peculiarly prevalent among young persons; otherwise imprisonment can only be imposed if it appears to be justified as a measure of last resort.»

Δεν χωρεί αμφιβολία πως συνιστά βασική θέση της νομολογίας μας ότι νεαρά πρόσωπα, και η ηλικία των 21 ετών του κατηγορούμενου τον κατατάσσει σε αυτή την κατηγορία, κρίνονται με μεγαλύτερη επιείκεια (βλ. *Πεν ν. Δημοκρατίας Π.Ε. 218/2016*, ημερ. 18.1.2018 και τις εκεί αναφερόμενες υποθέσεις). Άλλωστε ο Ν. 29/77 ρητά προβλέπει μειωμένη ανώτατη ποινή, μέχρι 2 έτη φυλάκιση για πρόσωπο που δεν έχει συμπληρώσει το 25^ο έτος της ηλικίας του, νοουμένου ότι έχει λευκό ποινικό μητρώο και η κατοχή της ναρκωτικής ουσίας ήταν για προσωπική χρήση. Δεν είναι αυτή βεβαίως η περίπτωση για τον κατηγορούμενο, αλλά η εν λόγω διάταξη στη σχετική νομοθεσία δεικνύει την κατανόηση του νομοθέτη έναντι νεαρών προσώπων που είναι χρήστες, επιβεβαιώνοντας τον αυθορμητισμό και την αφέλεια, χαρακτηριστικά που συχνά συνοδεύουν το νεαρό της ηλικίας.

Δεν είναι όμως αυτή η αντίληψη της κοινωνίας και του εκφραστικού της μέσου που είναι το δικαστήριο, για ό,τι αφορά τους εμπόρους και τους συνεργάτες

τούτων, όπως είναι εδώ ο κατηγορούμενος. Στην υπόθεση *Χριστοδούλου ν. Δημοκρατίας*, Π.Ε. 210/14, ημερ. 19.7.2017 αναφέρεται ότι αποτελεί δικαστική γνώση ότι σε σχέση με ναρκωτικά οι παραβάτες στην πλειοψηφία τους είναι πρόσωπα νεαρής ηλικίας. Μάλιστα αναγνωρίστηκε ότι υπάρχει εθισμός στα ναρκωτικά ο οποίος μεγαλώνει με την ημέρα. Στην *Κλεομένης ν. Δημοκρατίας* (2013) 2 ΑΑΔ 350, 379 υπεδείχθη συναφώς ότι:

«Αν και πιστεύουμε ότι επαναλαμβάνουμε εαυτούς και τα τετριμμένα, κρίνουμε σκόπιμο να υπενθυμίσουμε την κατ' επανάληψη επισήμανση της νομολογίας μας «πως τα ναρκωτικά έχουν εξελιχθεί σε μάλιστα και καρκίνωμα της κοινωνίας μας, πληγές οι οποίες δυστυχώς, όπως διαπιστώνουμε από τη συχνότητα των υποθέσεων που έρχονται ενώπιον των δικαστηρίων, όχι μόνο δεν φαίνεται να υποχωρούν, αλλά επιδεινώνονται ραγδαία. Και στη συντριπτική πλειοψηφία τους οι παραβάτες είναι πρόσωπα νεαρής ηλικίας.»

Εν κατακλείδι, πιο πρόσφατα στην *Marius ν. Δημοκρατίας*, Π.Ε. 155/14, ημερ. 27.5.2015, αναφέρθηκε ότι:

*«Υποβλήθηκε συναφώς ότι το Κακουργιοδικείο δεν έδωσε τη βαρύτητα που θα έπρεπε να δώσει στο νεαρό της ηλικίας του εφεσείοντα. Δεν συμφωνούμε. Το Κακουργιοδικείο έλαβε υπόψη του και αυτό τον παράγοντα, παρατηρώντας όμως ταυτόχρονα, με αναφορά στη *Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας* (1999) 2 Α.Α.Δ. 577 ότι «... η πείρα καταδεικνύει ότι οι έμποροι ναρκωτικών συχνά επιλέγουν άτομα αδύναμα ή άτομα με ειδικά προβλήματα για τη μεταφορά ναρκωτικών. Η κατανόηση αυτών των αδυναμιών και προβλημάτων δεν μπορεί να επιδράσει κατά τρόπο που να εξασθενίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου». Υιοθετούμε ως ορθή την προσέγγιση του Κακουργιοδικείου επί του θέματος, τονίζοντας ταυτόχρονα ότι ναι μεν το νεαρό της ηλικίας ενός παραβάτη δεν πρέπει να παραγνωρίζεται στο στάδιο επιμέτρησης της ποινής, αλλά ειδικά σ' ότι αφορά τον τομέα των ναρκωτικών θα πρέπει να αναπτύξουν ιδιαίτερες αντιστάσεις, σκεπτόμενοι ότι αυτά*

προορίζονται κυρίως για συνομήλικους τους, στην εξαθλίωση των οποίων συμβάλλουν με την εμπλοκή στη διακίνηση τους.»

Το νεαρό της ηλικίας του κατηγορούμενου ήταν κυρίαρχο στοιχείο σε κάθε στάδιο της επίδικης διεργασίας. Δεν παραγνωρίσαμε τις θέσεις του συνηγόρου ότι ο κατηγορούμενος προγραμματίζει το μέλλον του, είτε αυτό είναι αρραβώνας με τη σύντροφό του μετά την αποφυλάκισή του, είτε σπουδές, είτε επαγγελματική αποκατάσταση, στις οποίες θα δώσουμε τη δέουσα βαρύτητα. Γεγονός είναι ότι οι νόρμες της κοινωνίας καθώς και οι βιολογικές σταθερές, κατατάσσουν την ηλικία των 21 ετών στην κατηγορία νεαρού προσώπου και συνακόλουθα δεδομένο θεωρείται το ασμίλευτο του χαρακτήρα που λόγω τούτου είναι επιρρεπές στο σφάλμα και ενίοτε την παρανομία. Βεβαίως η οφειλόμενη σε νεαρά πρόσωπα επιείκεια, δεν παραγράφει το κάθε λάθος και ούτε ακυρώνει τις άμυνες της κοινωνίας. Και μια εξ αυτών είναι η τιμωρία για καταστολή και πάταξη ενός αδικήματος που τελεί σε έξαρση και δεν λέει να κοπάσει (*Πισκόπου ν. Δημοκρατίας (1999) 2 ΑΑΔ 342*). Είναι σε αυτό το πλαίσιο που αποτιμήσαμε το νεαρό της ηλικίας του κατηγορούμενου.

Τέλος, ιδιαίτερη σημασία αποδίδουμε στην παραδοχή του κατηγορούμενου. Συμφωνούμε με το συνηγόρο υπεράσπισης ότι η παραδοχή του δεν μειώνεται από το γεγονός ότι συνελήφθη επ' αυτοφώρο. Όπως υποδεικνύεται στην *Κυριάκου ν Δημοκρατίας (2013) 2 ΑΑΔ 154*.

«... η παραδοχή είναι το σημαντικότερο ελαφρυντικό, έστω και υπό τις παρούσες συνθήκες που ήταν επ' αυτοφώρω η σύλληψη του εφεσείοντα, καθ' ότι είναι ο πρώτος απτός τρόπος να καταδειχθεί ότι ο κατηγορούμενος αναγνώρισε το λάθος του και προσπάθησε να εκφράσει τη μεταμέλειά του, χωρίς την οποία τα λοιπά ελαφρυντικά δεν παίρνουν σάρκα και οστά».

Στη δοσμένη περίπτωση το έμπρακτο της μεταμέλειας του κατηγορούμενου επιμαρτυρείται από το γεγονός ότι παραδέχτηκε ποσότητα μεγαλύτερη απ' εκείνη που εντόπισε η αστυνομία. Αυτή η αυτόβουλη αποκάλυψη που στην ουσία επιβάρυνε τη θέση του προσθέτοντας και άλλο αδίκημα – κατηγορία 16 – και αυξάνοντας την ποσότητα κάνναβης που εντοπίστηκε από την αστυνομία, φανερώνει την πρόθεσή του για εξιλέωση και στροφή προς μια νέα αρχή. Περιπλέον η έμπρακτη τούτη μεταμέλεια αναγνωρίζεται από τη νομολογία ως σοβαρός μετριαστικός παράγοντας (βλ. *Γιαννακάκη ν. Αστυνομίας*, Π.Ε. 177/15, ημερ. 21.4.2016).

Εν κατακλείδι, θετικά αποτιμάται και η προσπάθεια του κατηγορούμενου για απεξάρτηση από τη χρήση ναρκωτικών ουσιών, έτι δε περισσότερο όταν αυτή η χρήση είναι που διευκόλυνε την εμπλοκή του στην υπό κρίση υπόθεση. Αυτό είναι ένα στοιχείο που πιστώνεται στον κατηγορούμενο, εφόσον έχει νομολογηθεί ότι ακόμη και προσπάθεια απεξάρτησης, ασχέτως αποτελέσματος, αποτιμάται θετικά (βλ. *Χριστοφίδης ν. Δημοκρατίας* (2004) 2 ΑΑΔ 148, 152).

Καταλήγοντας διαπιστώνουμε ότι ισχύουν οι μετριαστικοί παράγοντες των υποπαραγράφων (i), (ii), (iv), (v) και (vii) του άρθρου 30(4)(β) του Ν. 29/77.

Ο κος Πολυχρόνης μας κάλεσε να ακολουθήσουμε την προσέγγιση των υποθέσεων 724/18 και 4050/17, δύο προηγούμενων αποφάσεων του Κακουργιοδικείου Λάρνακος υπό την παρούσα σύνθεση. Σημειώνεται εν προκειμένω ότι η ποινή αφ' εαυτής δεν συνιστά δεσμευτικό προηγούμενο, εφόσον είναι άρρηκτα συνυφασμένη με τα ιδιαίτερα γεγονότα της και τις προσωπικές περιστάσεις του αδικοπραγούντα (βλ. *Προεστού ν Δημοκρατίας*, Π.Ε. 17/16, ημερ. 22.5.2017). Η όποια αναφορά σε παρόμοιες υποθέσεις γίνεται για να υπάρχει, όσο είναι δυνατό, κοινή προσέγγιση στην αντιμετώπιση των παραβατών (*Γρηγορίου ν Αστυνομίας* (1996) 2 ΑΑΔ 217).

Στην *Ανδρέου ν. Δημοσθένους*, Π.Ε. 163/15, ημερομηνίας 11.7.2016, ο κατηγορούμενος ηλικίας 29 ετών, παραδέχθηκε, μεταξύ άλλων, κατηγορία κατοχής με σκοπό την προμήθεια κάνναβης 996,8 γραμμαρίων. Περισσότερα είχε στην κατοχή του 45,97 γραμμάρια κάνναβης που ήταν διαμοιρασμένα σε 22 νάιλον συσκευασίες. Του επιβλήθηκε ποινή φυλακίσεως 4½ ετών στην σοβαρότερη κατηγορία, η οποία κατ' έφεση μειώθηκε σε 3½ έτη. Η μείωση οφείλετο στον απροσχεδίαστο και επιπόλαιο τρόπο εμπλοκής – ο κατηγορούμενος μετέβη στον προμηθευτή του με σκοπό να παραλάβει τη δόση του, δηλαδή τα 45,97 γραμμάρια και τότε ο τελευταίος του ζήτησε να μεταφέρει τη μεγαλύτερη ποσότητα γιατί ο ίδιος παρακολουθείτο – ως επίσης στην ιδιαίτερα άσχημη κατάσταση της υγείας του, καθώς και τις θλιβερές εμπειρίες του από διάφορα δυσάρεστα περιστατικά που βίωσε. Στην υπόθεση *Elgathi ν. Αστυνομίας* (2007) 2 Α.Α.Δ. 199, οι δύο εφεσείοντες, αντιστοίχως εφεσίβλητοι στην έφεση του Γενικού Εισαγγελέα, παραδέχθηκαν κατηγορίες συνωμοσίας, κατοχής και κατοχής με σκοπό την προμήθεια σε σχέση με ελεγχόμενο φάρμακο, δηλαδή 197,1817 γραμμάρια κάνναβης. Η πρωτοδίκως επιβληθείσα ποινή των 15 μηνών στην κατηγορία κατοχής με σκοπό την προμήθεια, κρίθηκε έκδηλα ανεπαρκής και αυξήθηκε σε 30 μήνες φυλάκιση. Στην *Soleimani ν. Αστυνομίας* (2006) 2 Α.Α.Δ. 476, ο εφεσείων παραδέχθηκε ενοχή σε κατηγορία κατοχής με σκοπό την προμήθεια κάνναβης 977,7691 γραμμαρίων. Είχε συλληφθεί επ' αυτοφώρω να μεταφέρει την εν λόγω ποσότητα με μοτοποδήλατο. Ήταν ηλικίας 26 ετών. Του επιβλήθηκε ποινή φυλακίσεως 8 ετών η οποία επικυρώθηκε κατ' έφεση. Στην *Κυριάκου ν. Δημοκρατίας* (2013) 2 Α.Α.Δ. 746, ο εφεσείων παραδέχθηκε ενοχή σε κατηγορίες κατοχής και κατοχής με σκοπό την προμήθεια κάνναβης 688,2684 γραμμαρίων. Βαρύνετο με μία προηγούμενη καταδίκη, πάλιν για ναρκωτικά, ήταν ηλικίας 30 ετών και πατέρας ενός παιδιού ηλικίας 2½ ετών. Προερχόταν από διασπασμένη οικογένεια χαμηλής κοινωνικοοικονομικής στάθμης και παρακολουθείτο από ψυχίατρο λόγω επιδεινωμένης ψυχικής υγείας. Πρωτοδίκως τού επιβλήθηκε ποινή φυλακίσεως 6 ετών. Το Εφετείο έκρινε ότι ορθά αποτιμήθηκαν οι προμνησθέντες μετριαστικοί παράγοντες. Εν τούτοις

μείωσε την ποινή σε 5 έτη φυλάκιση, εφόσον η απόφαση δεν μνημόνευε τη συνεργασία του εφεσείοντα με την αστυνομία, δηλαδή το γεγονός ότι κατονόμασε πρόσωπα που εμπλέκονται με χρήση και εμπορία, με αποτέλεσμα να τροχοδρομηθούν διώξεις εναντίον αυτών. Αυτή η στάση του εφεσείοντα κρίθηκε ότι συνιστούσε έμπρακτη μεταμέλεια που ανταποκρίνεται στα αναφερόμενα στο άρθρο 30(4)(β)(ν) του Ν.29/77. Στην *Γιαννακάκη*, πιο πάνω, ο εφεσείων συνελήφθη στο αεροδρόμιο, αφού μετά από έρευνα διεπιστώθη ότι είχε στην κατοχή του κοκαΐνη 31,8558 γραμμαρίων. Σε κατάθεση που έδωσε παραδέχθηκε ότι σε προηγούμενο χρόνο είχε εισαγάγει και άλλη ποσότητα κοκαΐνης, δηλαδή περαιτέρω 20 γραμμάρια. Ακολούθως παραδέχθηκε ενοχή σε κατηγορίες εισαγωγής και κατοχής των δύο ποσοτήτων κοκαΐνης και κατηγορία χρήσης της ποσότητας των 20 γραμμαρίων. Πρωτοδίκως του επεβλήθη ποινή φυλακίσεως 19 μηνών σε κάθε μια από τις κατηγορίες. Το Εφετείο ακύρωσε την επιβληθείσα ποινή διά το λόγο ότι η πρωτόδικη απόφαση επικαλείτο το τεκμήριο του νόμου σε σχέση με εμπορία (άρθρο 30Α), τη στιγμή που ο εφεσείων δεν αντιμετώπιζε τέτοια κατηγορία, αφήνοντας έτσι να νοηθεί ότι ενδόμυχα αντιμετωπίστηκε ως έμπορος. Επιπλέον, δεν δόθηκε δέουσα βαρύτητα στην προσπάθεια του εφεσείοντα για ανεξάρτηση και ούτε αναγνωρίστηκε η μεταμέλεια του που επιμαρτυρείτο από το ότι αυτοβούλως παραδέχθηκε την ποσότητα των 20 γραμμαρίων. Ο κατηγορούμενος αφέθηκε ελεύθερος, έχοντας μέχρι τότε εκτίσει περίοδο 12 μηνών. Στην πολύ πρόσφατη υπόθεση *Kema v. Δημοκρατίας, Π.Ε. 284/18, ημερ. 19.7.2019*, ο κατηγορούμενος παραδέχθηκε ενοχή σε κατηγορίες που αφορούσαν ποσότητες 98,82 γραμμαρίων, 100 γραμμαρίων και 19,02 γραμμαρίων κοκαΐνης. Τα αδικήματα που αφορούσαν οι εν λόγω ποσότητες, ήταν εκείνα της κατοχής με σκοπό την προμήθεια, προμήθεια και απλή κατοχή, αντίστοιχα. Ο κατηγορούμενος ήταν ηλικίας 35 ετών, πατέρας τριών τέκνων, τα δυο με την πρώην σύζυγο να βρίσκονται στο εξωτερικό και το τελευταίο με την νυν σύζυγο στην Κύπρο και παραδέχθηκε αμέσως τη διάπραξη των αδικημάτων. Στις κατηγορίες κατοχής με σκοπό την προμήθεια ποσότητας 98,82 γραμμαρίων και προμήθειας άλλης ποσότητας 100 γραμμαρίων, του επιβλήθηκε ποινή

φυλάκισης 4½ ετών, αντίστοιχα, η οποία επικυρώθηκε κατ' έφεση. Τέλος, στην *Saliba v. Γενικού Εισαγγελέα* (2008) 2 ΑΑΔ 388 ο εφεσείων συνελήφθη στο αεροδρόμιο μεταφέροντας στο στομάχι του 62 σκευάσματα που περιείχαν κοκαΐνη συνολικού βάρους 130,2612 γραμμαρίων. Παραδέχθηκε ενοχή σε κατηγορίες εισαγωγής, κατοχής και κατοχής με σκοπό την προμήθεια. Του επιβλήθηκε ποινή φυλακίσεως 10 ετών στις κατηγορίες εισαγωγής και κατοχής με σκοπό την προμήθεια. Το Εφετείο έκρινε ότι η ποινή δεν ήταν έκδηλα υπερβολική. Υπεδείχθη ότι η ποσότητα που είχε στην κατοχή του (130 γραμμάρια), δεν είναι ευκαταφρόνητη και δεν μπορεί να θεωρηθεί μικρή. Πρόσθεσε ότι μοναδικό ελαφρυντικό είναι το νεαρό της ηλικίας του – 26 ετών – αλλά δεν είναι αρκετό στην απουσία άλλων παραγόντων να οδηγήσει σε μείωση της ποινής που αν και αυστηρή δεν είναι υπερβολική. Κρίνουμε πως τα περιβάλλοντα στοιχεία της υπόθεσης *Saliba*, δηλαδή το είδος των ναρκωτικών, η ποσότητα – παρ' ότι εδώ ο κατηγορούμενος κατείχε επιπλέον 500 γραμμάρια κάνναβης, οι συνθήκες κατοχής, καθώς και το νεαρό της ηλικίας του αδικοπραγούντα – παρ' ότι εδώ ο κατηγορούμενος είναι νεαρότερος, είναι πολύ κοντά στα στοιχεία της παρούσης, παρά οι υποθέσεις που επικαλέστηκε η υπεράσπιση.

Αδικήματα που έχουν να κάνουν με ναρκωτικά αποτελούν μάστιγα για την κοινωνία. Πλήττουν βάνουσα την ανθρώπινη φύση και συνακόλουθα διαβρώνουν τον κοινωνικό ιστό αλλοιώνοντας βασικούς θεσμούς και αξίες, όπως είναι η οικογένεια. Ανησυχεί το γεγονός ότι αυστηρές όσο και αν είναι οι ποινές που τα δικαστήρια επιβάλλουν, η έξαρση δεν λέει να κοπάσει, ενώ πλέον ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι πολλοί εκ των αδικοπραγούντων είναι νεαρής ηλικίας (βλ. *Κλεομένης*, πιο πάνω). Υποχρέωση όλων μας είναι να διαφυλάξουμε το μέλλον του τόπου και των αξιών της κοινωνίας μας και στην έκταση που αυτό αφορά το δικαστήριο, μοναδικό μέσο είναι αυτό της ποινής δια πάταξη της μάστιγας ώστε να αποτραπούν τυχόν επίδοξοι παραβάτες από διάπραξη ομοειδών αδικημάτων. Οφείλουμε να διατυμπανίσουμε την ανησυχία και

βδελυγμία της κοινωνίας έναντι των ναρκωτικών σε όλο της το εύρος, εκπέμποντας έτσι σαφή μήνυμα σε κάθε επίδοξο παραβάτη, ότι η κοινωνία μας δεν ανέχεται τέτοιες συμπεριφορές.

Έχοντας κατά νου όλα τα πιο πάνω καταλήγουμε ότι αρμόζουσα ποινή είναι εκείνη της φυλάκισης ως ακολούθως:

10^η κατηγορία: ποινή φυλάκισης 3 έτη

11^η κατηγορία: ποινή φυλάκισης 2 έτη

12^η κατηγορία: Καμία ποινή εφόσον γεγονότα τούτης εμπεριέχονται στην 14^η κατηγορία.

13^η κατηγορία: Καμία ποινή εφόσον γεγονότα τούτης εμπεριέχονται στην 15^η κατηγορία.

14^η κατηγορία: ποινή φυλάκισης 4 έτη

15^η κατηγορία: ποινή φυλάκισης 4 έτη

16^η κατηγορία: ποινή φυλάκισης 4 έτη

Οι ποινές να συντρέχουν. Νοείται βεβαίως ότι η περίοδος έκτισης της ποινής φυλάκισης, μειώνεται κατά το χρονικό διάστημα που ο Κατηγορούμενος τελεί σε προφυλάκιση ή και υπό κράτηση βάσει του άρθρου 117(1) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155 (*Aboutalebi v. Αστυνομίας* (2009) 2 Α.Α.Δ. 677, *Γενικός Εισαγγελέας v. Παντελή* (2000) 2 Α.Α.Δ. 384 και *Παυλίδης κ.ά. v. Αστυνομίας* (1996) 2 Α.Α.Δ. 220).

Όλα τα τεκμήρια να καταστραφούν, πλην των δυο κινητών τηλεφώνων και του ποσού των €365, τα οποία να επιστραφούν στον κατηγορούμενο.

(Υπ.):

Ν. Γιαπανάς, Π.Ε.Δ.

(Υπ.):

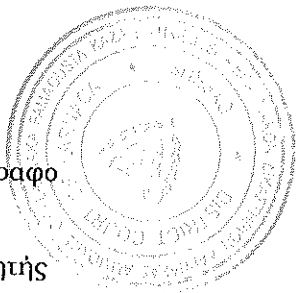
Ν. Ταλαρίδου – Κοντοπούλου, Ε.Δ.

(Υπ.):

Λ.Α. Παντελή, Ε.Δ.

Πιστό αντίγραφο

Πρωτοκολλητής



Αναφορά: προμήθεια – κατοχή ναρκ.

Subject: promithia – katoxi nark.

/ΕΑ